

UN UNIVERS CU CENTRUL PESTE TOT

STOMFF ANDREI AUREL

UN UNIVERS CU CENTRUL PESTE TOT

Un univers cu centrul peste tot
E locul veșnicilor rotunde
În care mintea încă nu pătrunde
Deși să știm e singurul chivot

Al unei legi ce face ca divinul
Să nu-l supunem ubicuității,
Divin e sinonim eternității
În care omul pare-a fi numai destinul

Ce pune galaxiile-n mișcare
Pe axe ce înțeapă infinitul.
Începe tot odată cu sfârșitul
Precum sămânța zămislind o floare.

Când ne e scris ieșim din cerc o viață
Pe care o trăim cum știm mai bine.
Și cât sunt cerc de ce mi-e dor de tine?
De ce abia de te zăresc în ceață?

Mi-e dor de universuri paralele
Ce se ciocnesc cumva să ne unească.
Așa e stirpea noastră omenească,
Își caută doar căile mai grele

De la finit la certul infinit.
Să poți iubi! Să poți să fii iubit!